ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Молодий комунар

Орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМУ

Виходить з 5 грудня 1939 р. • Субота, 29 січня 1983 року № 13 (3209). • Ціна 2 коп.

ОУНБ ім. Д.І. Чижевського

НАРОЩУВАТИ ВИРОБНИЦТВО ЗЕРНА

Стан і невідкладні заходи по підвищенню стабільності та продуктивності зернового господарства в колгоспах і радгоспах республіки у світлі рішень травневого (1982 р.) Пленуму ЦК КПРС всебічно розглянуті на республіканській науково-виробничій конференції, яка відбулася 28 січня в Києві.

У Сесійному залі Верховної Ради УРСР зібрались передовики і новатори сільськогосподарського виробництва, провідні вчені, голови колгоспів і директори радгоспів, спеціалісти, керівні працівники партійних, радянських і господарських органів республіки, областей і районів.

У роботі конференції взяли участь товариші В. В. Щербицький, О. Ф. Ватченко, Ю. Н. Єльченко, Б. В. Качура, О. П. Ляшко, І. О. Мозговий, В. О. Сологуб, О. А. Титаренко, О. С. Капто, Ю. П. Коломієць, С. Н. Муха, Я. П. Погребняк, Президент ВАСГНІЛ П. П. Вавілов, Президент АН УРСР Б. Є. Патон, перший заступник міністра сільського господарства СРСР А. О. Гольцов, заступник Голови Президії Верховної Ради УРСР В. С. Шевченко, заступник Голови Ради Міністрів республіки І. Д. Степаненко, відповідальні працівники ЦК Компартії України, Президії Верховної Ради і Ради Міністрів УРСР, Держплану УРСР, керівники ряду міністерств і відомств.

Вступним словом конференцію відкрив член Політбюро ЦК КПРС, Перший секретар ЦК Компартії України товариш В. В. Щербицький.

З доповіддю виступив міністр сільського господарства УРСР М. В. Хорунжий.

На конференції відзначалось, що одне з центральних місць в усій роботі займає реалізація Продовольчої програми, поліпшення постачання населенню продуктів харчування. Як вказав на листопадовому (1982 р.) Пленумі ЦК Генеральний секретар ЦК КПРС товариш Ю. В. Андропов, здійснення Продовольчої програми — справа не одного року. Але працівники агропромислового комплексу повинні день у день нарощувати зусилля, працювати так, щоб величезні кошти, які направляються на розв'язання цього завдання, давали віддачу вже сьогодні і ще більшу — завтра.

Однією з вирішальних умов успішного здійснення Продовольчої програми називалося збільшення валових зборів зерна. Щоб справитися з цим завданням, треба в найближчому році зібрати з кожного гектара посівів у середньому по 30—31 центнеру зернових, а в наступні роки підвищити врожайність до 32—33 центнерів, тобто на 6—7 центнерів порівняно з десятою п'ятирічкою.

У цьому зв'язку як найважливіша ставилась вимога подолання залежності результатів господарювання від примх погоди. За приклад ставилось багато колгоспів і радгоспів, які, незважаючи на посуху, зливи та інші несприятливі умови, щороку одержують з гектара не менш як 40—50 центнерів зерна. В їх числі називались окремі господарства Вінницької, Дніпропетровської, Кіровоградської, Полтавської, Черкаської, Закарпатської та інших областей.

Підвищення стабільності й продуктивності зернового виробництва великою мірою залежить від роботи колективів підприємств машинобудівної, хімічної та інших галузей промисловості.

У виступах учасників конференції підкреслювалась настійна потреба поліпшення селекції і насінництва, зверталась увага на серйозні недоліки у цій справі в роботі південного відділення ВАСГНІЛ і міністерства сільського господарства УРСР. Спинявшись на питаннях, зв'язаних з підготовкою і проведенням весняних польових робіт, промовці акцентували увагу на тому, що в частині господарств проявляють недопустиму повільність у підготовці насіння, внаслідок чого якість його нижча, ніж торік, допущено серйозне відставання з ремонтом техніки, зрошувальних систем. Не всюди як слід організовано підготовку механізаторських кадрів.

Вказувалось, що на службу врожаю необхідно поставити досягнення науково-технічного прогресу, передовий досвід, діловитість і високу відповідальність кадрів. Слід добиватися творчого, ініціативного підходу до розв'язання всіх завдань по реалізації Продовольчої програми.

Із заключним словом на конференції виступив товариш В. В Щербицький.

Учасники конференції прийняли рекомендації щодо підвищення продуктивності й стабільності зернового господарства в республіці.

(РАТАУ).

За підсумками трьох кварталів минулого року комсомольсько-молодіжний колектив водіїв автомашин головного підприємства виробничого об'єднання «Кіровоградтранссільгосптехніка» (керівник С. ТИКМАН) перемагав у змаганні між бригадами. Він успішно справляється із завданнями по доставці сільськогосподарських машин та устаткування в колгоспи області і вивезенню органічних добрив на поля.

Фото В. ГРИБА.

В ЛАБОРАТОРІЯХ ПОШУКУ

ПРОНИКНЕННЯ у процес науково-технічної творчості студентами Кіровоградського інституту сільськогосподарського машинобудування починається десь приблизно з третього курсу. Саме тоді майбутні спеціалісти виходять на фінішну пряму спеціалізації за відповідним фахом. Як знайти найкоротшу дистанцію до становлення спеціаліста? Це питання сьогодні не випадає з поля зору викладачів КІСМу.

Якось на вченій раді вирішили практикувати комплексний захист наукових робіт випускників із виїздом у зацікавлені організації. Тобто ті організації, де студентські наукові розробки могли б впровадити у виробництво. Таку ідею схвалили кілька років тому, а нині переконалися у її корисності і для замовників технічних нововведень, і для тих, хто успішно розробляє їх в інститутських лабораторіях.

Чи не найтісніші зв'язки молодих науковців з виробництвом склалися на кафедрі сільськогосподарського машинобудування, яку очолює кандидат технічних наук В. І. Тараненко. Щороку на кафедрі, як правило, творчим пошуком зайняті 8—10 майбутніх конструкторів. І часто їх зусилля дають добрий ужинок.

Наприклад, торік за пропозицією заводу «Червона зірка» над темою модернізації зернотукової сівалки марки «СЗ-3,6» працювало вісім студентів. Вони змінили конструкцію сошникової групи та зернотукового ящика, що дало можливість зменшити металомісткість сівалки на 230 кілограмів. Тут і економія металу, і виграш часу при виготовленні механізмів агрегату.

Великий духовний зміст цієї роботи вплинув на становлення молодих інженерів. Роз'їхалися по місцях призначення Надир Імамов, Михайло Зайцев, Євген Федоров, керівник цієї групи Сергій Голояд і захопили з собою не лише вузівський запас знань, а й упевненість у своїх силах, жадобу до відкриттів, потяг до наукової творчості. Такі люди потрібні в кожному колективі. Вони швидко входять в курс своєї справи, налагоджують пульс найскладнішого виробництва.

«...Моя участь в технічній творчості і той рівень знань, якого досяг в інституті, — пише в листі до своїх колишніх педагогів Сергій Голояд, — допомагають мені на практиці. По приїзду в рідний колгосп, який посилав учитися, мене не призначили головним інженером. Дехто кепкував, мов, молодий-зелений. А потім стали поважати. Особливо після того, коли із старої списаної техніки я запропонував змонтувати новий агрегат для внесення рідких добрив під цукрові буряки».

До науково-технічної творчості в КІСМі залучені й студенти-іноземці, наукові пошуки яких грунтуються в першу чергу на нагальних потребах господарства їхніх країн. Тому коли гвінейцю Канде Алама настав час захисту диплома, йому запропонували тему «Механізація сівби рису в умовах субтропіків». Студент поставився до цієї роботи надзвичайно сумлінно. Його співвітчизник Каба Усман працював над конструкцією дискового плуга для обробітку рисових полів у Гвінеї. Канде Алама вніс серйозні зміни в конструкцію сівалки СРН-3,6. Нині окремі робочі органи рисової сівалки, наприклад, сівальний апарат, сошник випускаються за поправкою К. Алами. Від нього прийшов лист з подякою на адресу викладачів. Недавній випускник нині займає відповідальну посаду в міністерстві сільського господарства Гвінеї і передає набуті знання молодим інженерам.

Традиції творчої співдружності знаходять гідне продовження. Нині на кафедрі сільгоспмашинобудування активно діє ще одна творча група молодих конструкторів, яку очолює студентка 4-го курсу Маргарита Будко. Її колеги з НДР Аксель Кюне та Рольф Герман закінчують вирішення проблеми прискорення швидкості бурякової сівалки за допомогою пневматичного висівання насіння.

Попереду на молодих конструкторів чекає чимало цікавих розробок. Теми для нововведень пропонують Кіровоградський проектно - конструкторський інститут грунтообробних машин, заводи «Червона зірка», тракторних гідроагрегатів, облсільгосптехніка. Сили для нових звершень знайдуться чи не на кожній кафедрі. Хочеться заглянути й у перспективу. На території учбового комплексу споруд КІСМу зводиться лабораторний комплекс. Під його крило зберуться всі кращі творчі сили за різними фахами.

Уважно стежать викладачі за своїми підопічними: якими будуть вони завтра? Але вже сьогодні можна сміливо сказати: їх потяг до науково-технічної творчості, зацікавленість новим стирає грані переростання молодого спеціаліста в упевненого творця, організатора наукового ведення праці у сільськогосподарському виробництві

Д. ТАНСЬКИЙ,
старший інженер відділу пропаганди Кіровоградського ЦНТІ.

ЛЕНІНСЬКИЙ ЗАЛІК

У СУПЕРНИЦТВІ — СИЛА

Громадсько - політична атестація, як ніяка інша форма, активізує трудову й громадську діяльність комсомольської організації, кожного учасника Ленінського заліку. Не кожна людина здатна мислити аналітично, час від часу оглядатися назад, бачити свої прорахунки, визначати стрижньові напрями в подальшій роботі. А готуючись до атестації, кожен замислюється над тим, що скаже про свою діяльність, які питання можуть поставити товариші і як на них відповідатиме.

У Новоукраїнському автопарку існувала донедавна бригада водіїв автобусів, які працювали на міських маршрутах. Працювали собі люди, план виконували постійно, нарікань особливих не було. Чого ще треба? Та при підбитті підсумків з'ясувалося, що водії, зайняті на міжміських маршрутах, по багатьох показниках випереджають інші колективи. Ось тоді й почулися репліки:

— Як же це ви порівнюєте? У нас же маршрути різні і машини.

— Нехай спробують у нас добитися таких показників. Отоді й позмагаємося.

Найкращий вихід із становища запропонувала молодь бригади: щоб умови змагання були рівні, давайте поділимось на дві бригади і позмагаємося між собою.

Керівники підприємства підтримали пропозицію. Один комсомольсько-молодіжний колектив очолив колишній бригадир А. П. Шевченко, другий — комуніст Олег Шефер. Про результативність цього поділу говорять хоча б такі цифри: кожен член колективу планові завдання за минулий рік виконав не менш як на 115 процентів, а В. Гарусов — на 126,9 О. Павлушин — на 128,8.

Ось про цей новий етап змагання, про його результативність і йшла мова на громадсько-політичній атестації. Звітуючи про свої досягнення, комсомольці не обминали й тих проблем, які ще треба розв'язати. Особливе занепокоєння транспортників викликає перевитрата пального. Часто псуються коробки гідромеханічної передачі. Раніше їх треба було відвозити для ремонту до Кіровограда, тепер же в майстерні є свій слюсар по ремонту цих коробок. Це якоюсь мірою вирішило проблему, але не до кінця.

Не залишила байдужими хлопців стаття, надрукована в газеті «Сільські вісті», — «Хапуга за кермом автобуса». Її обговорювали два дні. Водій О. Павлушин сказав: «Не завадило б і у нас посилити контроль на лініях, підвищити відповідальність кожного, поліпшити обслуговування населення. Для цього є всі можливості. Головний же стимул — змагання, що розгорнулося між нашими колективами».

Боротьба за міцну дисципліну, сумлінне виконання службових обов'язків, чесність у стосунках з товаришами, пасажирами — такі пункти стали основними в особистих комплексних планах учасників Ленінського заліку на 1983 рік.

В. АФАНАСІЄНКО.

Комуніст Валентина **ГРИГОРЕНКО** очолює КМК доярок колгоспу імені Калініна Новоархангельського району. Її ланка і взимку добивається 10-кілограмових надоїв.

Фото І. КОРЗУНА.

НАЙАКТУАЛЬНІША ТЕМА

Серед робіт, представлених на виставці живопису, графіки, скульптури, що експонується в художньому салоні обласного центру і присвячена 60-річчю утворення Союзу РСР, чільне місце займають естампи І. Скачкова «Це не повинно повторитись» та «Мир землі». Як уже видно з назв, провідна тема його творів — боротьба за мир, проти ядерної катастрофи.

На першому естампі зображено жінку. Згорьоване обличчя перетинають безліч зморщок, очі вицвіли, болючі, на фоні сивого розкуйовдженого волосся — руйновища. Ось вони наслідки війни.

Цикл «Мир землі» складають три картини. На одній з них намальовано куточок кімнати. Домівка. Поняття найближче кожній людині. На іншій — місце дії те ж саме. Лише з разючими змінами. Розвалена стіна, обвуглений стіл, перекинутий годинник. Завершує цикл картина, в центрі якої планета Земля з наведеним на неї оптичним прицілом. Знизу її підпирає атомний гриб. Ось основна загроза людства. І саме проти неї повинні бути націлені всі зусилля, використані всі шляхи і засоби. До цього кличе мистецтво І. Скачкова.

(Наш кор.).

Слухалося питання...

«БІЛІ ПЛЯМИ» І «НЕВІДКРИТІ ОСТРОВИ»

Завідуючий відділом комсомольських організацій Маловисківського райкому комсомолу Володимир Донцов гортає сторінки протоколів засідань бюро за минулий рік.

— Ось у травні слухали питання про роботу комітетів комсомолу автотранспортного підприємства 10038 і райспоживспілки по керівництву комсомольськими організаціями з правами первинних та комсомольськими групами. Дуже багато моментів у роботі секретарів Миколи Зматченка і Людмили Ротблат нас не задовольняли. Турбували недоліки в структурі комсомольської організації райспоживспілки. З чотирьох комсомольських груп, наприклад, працювала тільки одна — в магазині «Дитячий світ». У деяких організаціях з правами первинних не було секретарів. Не кажу вже про збори, які проводились дуже рідко.

В АТП 10038 справи йшли не краще. Групкомсоргів на засідання комітету комсомолу не запрошували, звітів про їхню роботу не слухали. Про змагання молодих водіїв чогось певного теж не скажеш. Якщо заворгові райкому потрібні були показники роботи передовиків, він сам ішов на підприємство.

Сигнал тривоги пролунав. Бюро райкому комсомолу серйозно проаналізувало діяльність (котра ледь межує з бездіяльністю) секретарів первинних. Без стягнення не обійшлося. Поставлено й конкретні завдання. Потрібно обрати групкомсоргів і секретарів організацій з правами первинних там, де їх немає, привести структуру комсомольських організацій у відповідність із вимогами Статуту ВЛКСМ, глибоко знати стан справ у підрозділах первинної, заслухувати на засіданнях комітету питання про роботу групкомсоргів...

Словом, рішення бюро чітке, зрозуміле і не вимагає зайвих пояснень. Контроль за його виконанням — до 1 березня 1983 року. Отож маємо право поцікавитись, які ж результати є на сьогодні.

Секретар комсомольської організації райспоживспілки Людмила Ротблат не виявила особливого захоплення, коли її спитали, що зроблено після травневого засідання бюро райкому.

— Всіма питаннями займається мій заступник, Олена Колісниченко. Я ж просила, щоб мене увільнили від цієї роботи...

У тому, що секретар самоусунулась від виконання секретарських обов'язків, сумніватись не довелося. А от в іншому довелося засумніватись. Якщо за даними райкому в райспоживспілці нині дві організації з правами первинної і 5 комсомольських груп, то Олена Колісниченко назвала тільки одну цифру — 7 комсомольських груп. Як кажуть, у сумі сходиться, а за структурою ні. Коли мова зайшла про групкомсоргів, Олена змогла пригадати прізвища лише половини з них: Лідія Карелліна, Олена Кудря, Ольга Соїна...

Постанова звітно-виборних зборів не відзначається конкретністю. Буквально через кожен пункт натрапляєш на слово «поліпшити». Наприклад: «Поліпшити контроль за навчанням у школі комсомольської політосвіти».

— А скільки чоловік навчається?

На це запитання Олена знизала плечима. Тож не було вже рації запитувати, яким чином комітет комсомолу збирається «поліпшити контроль».

О. Колісниченко в райспоживспілці працює не так давно, а в складі комітету всього кілька місяців. Тому й не дивно, що в комсомольській роботі для неї існують «невідкриті острови» (великою несподіванкою, наприклад, виявилось те, що мають бути розроблені заходи по реалізації критичних зауважень, висловлених на звітно-виборних комсомольських зборах). Дивує інше. Чому стала можливою ситуація, коли секретар комсомольської організації фактично не бере участі в усуненні недоліків, на які вказало бюро райкому? Адже критика була звернута передусім до неї.

Колектив автотранспортного підприємства 10038 минулого року під час вивезення буряків посів друге місце в республіканському змаганні. Немала заслуга в цьому й молодих водіїв. Для комсомольської організації засідання бюро райкому не минуло безслідно. Тут створили чотири комсомольсько-молодіжних екіпажі, провели збори, визначили шляхи підвищення продуктивності праці молодих автотранспортників і зміцнення трудової дисципліни.

Але твердити, що всі критичні зауваження реалізовано, мабуть, рано. Ось такий штрих. Коли старшого інженера по пасажирських перевезеннях, заступника секретаря комсомольської організації Володимира Палія запитали, хто ж очолює дві комсомольські групи підприємства, йому довелося вийти з кабінету, подивитися списки, а вже потім сказати, що групкомсоргами є Г. Ворник і В. Овчаренко. Коли постійно контактуєш із людьми, мабуть, немає потреби заглядати в записник, бо знаєш не тільки прізвище, а й характер кожного. А в АТП 10038 не так багато комсомольців — 25 (за словами В. Палія).

Що ж до соціалістичного змагання серед молоді, то кращому екіпажу вручають перехідний вимпел. Та цим і обмежується внесок комітету комсомолу в організацію трудового суперництва. Про умови змагання й мови не велося, а кращих визначає профспілка. Безперечно, вручити вимпел простіше й легше, ніж займатися підбиттям підсумків, пропагандою досвіду молодих передовиків. Це до питання про керівництво комсомольськими групами.

РАЙКОМ КОМСОМОЛУ: СТИЛЬ РОБОТИ

Робочий день закінчився. В чомусь він схожий на всі інші, бо був заповнений звичайними райкомівськими клопотами — дзвінками, поїздками, перевірками організацій... А ще й особливий. Саме сьогодні відбулося засідання бюро. На розгляд колективного органу виносились найважливіші найсуттєвіші питання, гаятися з розв'язанням яких просто не можна.

Адже за кожним пунктом рішення — конкретний план підвищення бойовитості первинної, роботу котрої аналізували члени бюро райкому.

А що далі! Матеріалізується колективна думка в корисні справи, дасть принципова оцінка поштовх до активної дії чи залишиться чергове планове «захід» (коли-небудь доведеться ж звітувати про те, «слухалося чи не слухалося питання»), для протоколу якого знайдеться місце в архівній папці! Звичайно, в першу чергу це залежить від секретаря і комітету комсомолу первинної, від того, наскільки ефективно вплинула критика на їхню діяльність. Та ланцюжок «рішення — виконання — результат» не буде єдиним цілим, якщо немає постійного контролю за виконанням власної постанови з боку райкому.

ВАРТО ПОВЧИТИСЯ

Про роботу комітету комсомолу Маловисківського заводу сухого молока на бюро райкому не слухали. Але вихід зі складного становища тут шукають самі без зайвих нагадувань.

Як часто виникають надумані проблеми... Ще кілька місяців тому членам штабу «Комсомольського прожектора» доводилось вислуховувати претензії: рідко виходять випуски «КП». І аргументи для виправдання знаходились: а що ми зробимо, мовляв, якщо немає фотопаперу (тоді виходили тільки фотовипуски). Заслухали на засіданні комітету начальника штабу «КП» і вирішили: будуть фотоматеріали, робитимемо фотовітрину, не буде їх—малюватимемо. Але «Комсомольський прожектор» має світити. І випуски виходять два рази на місяць.

«Не залишати без уваги жодного випадку порушення дисципліни» — це один із пунктів постанови комсомольських зборів. Наче й загальне формулювання, а має конкретний зміст, практичне втілення. Чому відмовили слюсареві Петру Фульганському в екскурсійній поїздці до Кишинева? Нерегулярно відвідував політзаняття. А робітниця цеху продукції з незбираного молока Тетяна Шпунтенко за прогул «заробила» комсомольське стягнення.

— Проблеми теж є, — зізнається секретар комітету комсомолу Володимир Лободєєв. — За рік не прийняли в комсомол жодного неспілчанина.

І саме те, що тут бачать недоліки, вселяє впевненість, що й цю проблему комітет комсомолу розв'яже. Бо власне рішення для нього — не пустий звук, а керівництво до дії. А тому у заводчан варто повчитися і райкому комсомолу.

КОНТРОЛЬ... БЕЗ КОНТРОЛЮ?

Для усунення виявлених недоліків комітетам комсомолу надається певний час, по закінченні якого необхідно інформувати райком про вжиті заходи. Після цього питання знімається з контролю.

У березні минулого року бюро Маловисківського райкому комсомолу прийняло постанову про хід в комсомольській організації колгоспу імені Ватутіна першого етапу Ленінського заліку «Рішення XXVI з'їзду КПРС — у життя!» Контроль мав здійснюватись до 10 жовтня 1982 року. Строк закінчився, але з контролю не знято.

А в липні було заслухано комітети комсомолу колгоспу «Пам'ять Ленінa» і радгоспу «Україна» про роботу з пропагандистами, лекторами та агітаторами. Першого листопада питання мали зняти з контролю, але...

Правда, заворг райкому висловив думку, що тут просто вийшло невелике упущення в діловодстві, не записали рішення про зняття чи продовження контролю. В усякому разі, про це можна лише догадуватись.

Очевидно одно: недоліки в роботі райкому комсомолу по контролю за виконанням власних рішень, як у ланцюговій реакції, передаються на первинні. І боротьбу з ними треба починати саме тут, у районному комсомольському штабі.

А. РОМАНЮК,
спецкор «Молодого комунара».
Маловисківський район.

КРОК У СТРІЙ

Десантник

Після одержання атестата про середню освіту вихованець Світловодської десятирічки № 3 Юрій Крамаренко навчався в Олександрійському технічному училищі № 3, яке закінчив з відзнакою, здобувши спеціальність електрика 4-го розряду.

Працюючи в цеху № 12 Світловодського заводу чистих металів, комсомолець зарекомендував себе тямущим спеціалістом. Його полюбили за сумлінне ставлення до роботи.

Коли настав час іти на військову службу, виряджали Юрія і його товаришів усім заводом. З напутніми словами перед призовниками виступили ветерани війни С. П. Іоненко, М. К. Адаменко. Вони закликали юнаків вірно служити Радянській Батьківщині.

Від імені призовників виступив Юрій Крамаренко. Юнак запевнив заводчан, що він і його друзі гордо нестимуть естафету, яку вони прийняли у своїх старших товаришів-фронтовиків.

Юрій потрапив у повітряно-десантні війська. Курсант навчального підрозділу спочатку зіткнувся з чималими труднощами, викликаними фізичними навантаженнями, оволодінням складною бойовою технікою.

Молодий десантник виявив себе дисциплінованим воїном, хорошим товаришем. Він успішно закінчив навчання і став молодшим сержантом.

Командир відділення Ю. Крамаренко є прикладом для своїх підлеглих, веде їх за собою в бойовій і політичній підготовці. На його рахунку 33 стрибки з парашутом. Груди гвардійця прикрашають знаки солдатської доблесті «Відмінник Радянської Армії», «Парашутист - відмінник», «Спеціаліст першого класу», «Воїн-спортсмен».

За літній період навчання Юрій Крамаренко отримав пільгову відпустку строком на десять діб.

Підтягнутим, змужнілим постав він на порозі батьківського дому.

Наступного дня юнак пішов на завод. Робітники тепло зустріли його. Розпитували про службу, розповідали про свої трудові будні, про те, яких успіхів добився колектив орденоносного підприємства на честь 60-річчя утворення СРСР.

— А у мене, товариші, руки так і просяться до роботи, — сказав десантник.

— Ну спробуй. Побачимо, чи не забув ти своєї справи, відповів начальник цеху Анатолій Іванович Іванов.

Воїн упевнено, як і до служби в армії, орудував інструментами, лагодячи складне устаткування.

— Що ж, відслужив свій строк — повертайся на завод. Приймемо з радістю, — мовив на прощання А. І. Іванов.

Десантник пішов і в рідну школу, де зустрівся з керівником початкової військової підготовки підполковником запасу М. Д. Шевченком, у якого проходив армійський гарт. Навчаючись у школі, юнак над усе любив стрілецький спорт. Виконав нормативи другого спортивного розряду. Юрій також захоплювався авторалі, легкою атлетикою, що дуже йому знадобилося на військовій службі.

Швидко збігли десять діб відпустки, і поїхав десантник у свою військову частину. Поїхав і повіз у душі тепло рідного дому, щирих зустрічей із земляками та прагнення ще краще служити любимій Батьківщині.

М. ВЕНЦКОВСЬКИЙ,
завідуючий позаштатним відділом оргмасової роботи і військово-патріотичного виховання Світловодського міського комітету ДТСААФ.

ГРАНІ МОРАЛІ

ПІДРАНКИ

ПЕРЕД початком виїзної сесії народного суду Ленінського району, яка відбулася у червоному кутку заводу імені Кірова, до одного з підсудних підійшов адвокат.

— Гено, у тебе заключне звинувачення є?

Русявий хлопчина з рожевим обличчям з викликом кинув:

— Немає. Я його скурив!

Другий підсудний поспішно витягнув з кишені акуратно складеного папірця. Глянув на нього і немов внутрішньо здригнувшись сховав назад. Обличчя юнака знову набуло підкресленого спокійного виразу.

Дивно було бачити серед десятків збентежених, засмучених і навіть заплаканих облич у залі безхмарну усмішку вісімнадцятирічного Геннадія Щипачова та монументально спокійні очі дев'ятнадцятиріч н о г о Геннадія Лазаренка.

Дивлячись на цих юнаків, я мимоволі подумала, що сталася помилка, що хлопці випадково потрапили на лаву підсудних. Але факти свідчили про інше.

...Коли Олександр Кудрячов опритомнів і відкрив очі, то побачив незнайомих людей, лікаріз, працівників міліції. Поступово у пам'яті спливали недавні події.

Він повертався з роботи. Біля одного з будинків кілька хлопців голосно лаялися, з'ясовуючи стосунки.

Олександр підійшов до них.

— Припиніть зараз же! Навколо вас діти бігають, а ви так лаєтесь. Посоромилися б...

У відповідь він одержав несподіваний удар. Впав. Не встиг підвестися, як новий удар збив його з ніг. Все попливло перед очима і зникло у червоному провалля.

Того вересневого вечора Гена Щипачов і Гена Лазаренко скоїли злочин — побили людину лише за те, що вона зробила їм зауваження. Потерпілий потрапив до лікарні, а хлопці — на лаву підсудних. Вирок суду був суворим. Щипачова позбавили волі на чотири роки, а Лазаренка — на три.

Після закінчення судового засідання я зустрілася з хлопцями.

— Хоч раз у вас виникало почуття провини перед Олександром Кудрячовим?

Гена Щипачов знизав плечима:

— На Кущівці кожного дня бійки.

— Але ж це ви били ногами людину. Невже совість після цього лишилася спокійною?

Знову Щипачов здивовано дивився на мене:

— А що тут такого? Мені, бувало, теж діставалося.

Гена Лазаренко, який досі мовчав, тихо, немов до себе, промовив:

— Якби я був тверезим, то не вдарив би. Тепер навіть не розумію, як усе вийшло...

І Щипачов, і Лазаренко на лаві підсудних не вперше.

Із постанов народного суду. 8 січня 1981 року. На підставі статті 41-і Кримінального Кодексу УРСР виконання вироку відстрочити на 1 рік. Призначити Лазаренку громадського вихователя.

5 січня 1982 року. Суд дійшов висновку, про можливість виправлення і перевиховання підсудного Щипачова без позбавлення волі.

Передати Щипачова Г. М. на перевиховання колективу Кіровоградського МПТУ № 4.

Звичайно, дехто з читачів скаже, мовляв, не варто так довіряти неповнолітньому злочинцеві. Дехто ж висловить протилежну думку, доводячи, що підліток, який побував в умовах ізоляції, звикає до постійного нагляду за собою, і, вийшовши на волю, не може самостійно приймати правильних рішень — зовнішні фактори продовжують керувати внутрішніми. А зовнішні фактори, як відомо, не завжди бувають сприятливими для тих, хто повернувся з колонії.

Але відстрочка, яка надається підліткові для виправлення, має бути не справою, пущеною на самоплив, а найвідповідальнішим періодом у житті, під час якого людина повинна усвідомити ціну довір'я до себе, переглянути свої нахили, звички.

Як часто ми звинувачуємо школу, вулицю, навіть спадковість у тому, що підліток росте розбещеним, грубим, зухвалим. І дуже рідко зважуємо на самого підлітка: що, мовляв, з нього візьмеш! Хоча питати з молодої людини не тільки можна, а й треба. І питати не тоді, коли вона вже опинилася на лаві підсудних, а значно раніше, коли тільки почала усвідомлювати себе. Змалку ні в Гени Лазаренка ні в Гени Щипачова не було поруч людини, яка могла б навчити їх відрізняти хороше від поганого, керувати своїми бажаннями та вчинками.

Мати залишила Г. Лазаренка, коли хлопчику було чотири роки, а Г. Щипачов якщо колись і бачив батька, то завжди нетверезим. Хлопці росли самі по собі.

Одержавши відстрочку, юнаки не відчули будь-яких змін у своєму житті. Коло їхніх інтересів, як і раніше, замикалося біля невеличкого магазинчика на вулиці Кримській, в якому завжди продається вино, а біля виходу стоїть бочка з пивом. Не змінилося й оточення хлопців. Тому не дивно, що Гена Щипачов неодноразово потрапляв до міліції. Кожного разу в нетверезому стані. До училища, де вчився хлопець, надходили повідомлення про поведінку вихованця. Наставник Гени, майстер В. П. Волощенко, з ніг збивався, щоб примусити свого підопічного відвідувати заняття, хвилювався, коли той не ночував дома.

— Коли я запитував у матері Гени, де знаходиться її син, чому не відвідує заняття в училищі, вона байдуже відповідала: «А звідки я знаю?» — розповідає Валентин Петрович. — Така байдужість до власної дитини злочинна. Вона й отруїла хлопця. Саме у сім'ї він бачив мало не щодня бійки, скандали. Якось Гена мені сказав, що йому не хочеться йти додому. Від рідних він не чекав підтримки, а до сторонніх людей звернутися за порадою заважала хлоп'яча гордість. Ми, вихователі, робили спроби встановити з юнаком контакт. Але довірливим Гена був дуже рідко. Гівно, почавши палити, випивати та влаштовувати бійки, він прагнув «подорослішати», щоб стати «незалежним».

Пригадалася розмова з Геною Лазаренком.

— За чим, залишеним на волі, ти жалкуєш? — запитала я хлопця.

— За своїм собакою. Все життя мріяв мати вівчарку. Купив нарешті цуценя. А воно бачите як усе вийшло...

— Ти бив його?

Юнак здивовано дивиться на мене.

— Та що ви? Рука не піднялася б.

— А на людину піднялася?

— Тоді я про це не думав...

Якось мені довелося лікувати пораненого птаха. Він рвався з рук, боляче щипав дзьобом, очі його були сповнені жаху, ненависті і болю.

— Який жорстокий, — подумалося, — йому добро хочеш зробити, а він он який.

Зрозумілим усе стало тоді, коли з перебитого крила я вийняла кульку дробу. Виходить, не тільки підранка треба було звинувачувати в жорстокості, а й того, хто зробив птаха підранком...

О. АНОХІНА.
м. Кіровоград.

У кожній хаті її щодня чекають з нетерпінням. Бо доставляє комсомолка Тетяна КОТОВА своїм односельцям листи, свіжі газети, журнали. А без них не може обходитись ніхто сьогодні. У Первозванівці Кіровоградського району поважають молоду листоношу за сумлінну працю, веселу вдачу, чарівну пісню. Тетяна Котова — активна учасниця сільської художньої самодіяльності. Її портрет занесено на Дошку пошани колгоспу імені Шевченка.

Фото М. ХОРЕНЖЕНКА.

«РАДЯНСЬКОМУ МИСТЕЦТВУ Є ЧИМ ПИШАТИСЯ»

ІНТЕРВ'Ю АПН

Заходжу у вестибюль будинку на Кальсаде, добре відомого всім любителям балету, й одразу потрапляю у світ музики. Іде репетиція однієї з труп Національного балету Куби. Звертаюся до молодої симпатичної жінки, викладаю мету мого візиту. Вона чемно просить трохи зачекати.

...Минає кілька хвилин, і ось я в просторому кабінеті. Мені назустріч із-за великого письмового столу підводиться генеральний директор Національного балету, уславлена кубинська балерина Алісія Алонсо. Вона привітно усміхається і каже:

— Як завжди, багато роботи. Репетиції, спектаклі, пошуки нових форм... Готуюся до поїздки в Європу, сподіваюся відвідати Радянський Союз і зустрітися з друзями.

Цей рік був наповнений важливих подій у культурному житті країни. Відбувся з'їзд Національної спілки письменників і діячів мистецтв Куби, до якого ми всі серйозно готувалися. У кінці жовтня — на початку листопада провели Восьмий міжнародний фестиваль балету в Гавані. Пройшов він, на спільну думку учасників, успішно. Представники ряду країн Латинської Америки, Європи, котрі брали в ньому участь, ознайомили кубинську публіку зі своїм мистецтвом. Ми в свою чергу мали можливість показати гостям досягнення нашого колективу.

Фестиваль співпав із важливими датами, котрі широко відзначалися в нашій країні, — 65-ю річницею Великої Жовтневої революції і 60-річчям утворення СРСР. Тому нам подвійно приємно було приймати радянських майстрів балету, таких, наприклад, як Ольга Лепешинська.

Шістдесят років, здається, невеликий строк, але як розцвів ваш балет, представлений чудовими майстрами багатонаціональної сім'ї народів СРСР! Радянському мистецтву є чим пишатися, відзначаючи цю славну дату в історії братнього союзу.

Цього року радянський балет на фестивалі представляли дві пари, одна з яких просто полонила нашу публіку. Мова йде про Ніну Ананіашвілі і Андріса Ліепу. На мою думку, у цих молодих танцюристів прекрасне майбутнє. Хочу побажати їм великих творчих успіхів...

На закінчення нашої зустрічі Алісія Алонсо попросила передати великий привіт і найщиріші побажання радянським людям.

С. САМОЙЛОВ,
власкор АПН.
Гавана.

ЗА АДРЕСАМИ П'ЯТИРІЧКИ

Панорама творчої праці радянського народу постане перед глядачами на виставці «Молоді художники в поїздках по країні». Вона відкриється 26 січня у виставочному залі московської організації Спілки художників РРФСР на вулиці Ремізова.

За комсомольськими путівками вирушали молоді живописці на найважливіші будови п'ятирічки, в колгоспи і радгоспи, на заводи, до вчених і в студентські аудиторії. Їх творчою лабораторією стали хлібні житниці Краснодарського краю, ферми господарств Нечорнозем'я, цехи КамАЗу й «Атоммаша», нафтові промисли Самотлора, «Ростсельмаш» та Інгурігес, Байкало-Амурська магістраль.

Близько ста робіт, представлених в експозиції, — це натхненна розповідь молодих про їхніх ровесників, які самовідданою працею продовжують справу батьків, примножують славу нашої Вітчизни. Любов'ю до рідного краю пройняті пейзажі майстрів. Вони наче увібрали в себе все сонце нашої неосяжної Батьківщини.

(Кор. ТАРС).
Москва.

Суботній кур'єр

ЛАСКАВО ПРОСИМО! ЗАВІТАЙТЕ!

ЗАТИШНО В «СНІЖИНЦІ»

Червонощокий малюк, зручно вмостившись на стільчику, з цікавістю роздивлявся по залу.

— Мамо! А що це намальовано на стіні?

— Підкова. Тільки не намальована, а викарбувана, — пригладжуючи чубчик синові, пояснила матуся.

— А навіщо так багато їх? — не вгавав малий.

— Кажуть підкова приносить щастя. А сюди — бачиш, як багато людей ходить, то це щоб тут добре й затишно було кожному.

— А-а, — розуміюче кивнув хлопчик.

Тут, у кафе «Сніжинка», що скромно примостилося в підвальному приміщенні Ленінського райзнного Будинку піонерів, таких відвідувачів чимало. Особливо люблять його учні найближчої міської десятирічки № 5. Залетять галасливою зграйкою і аж підскакують на стільцях з нетерпіння: «Ой, тьотю, перерва ж закінчиться!»

А «тьоті» Оксана Пінчук чи Наталя Ткаченко, які обслуговують цих завсідників, і самі ще недавно були школярками, тому й не сердяться на відвідувачів, лише всміхаються.

А після обідньої перерви невеличкий зал заповнюють юнаки і дівчата. Щовечора — жодного вільного місця. Ось тоді барменам Гриші Момоту та Борисові Антецькому вистачає роботи. Тільки встигай подавати чашечки з кавою, готувати морозиво, наливати соку.

Затишно й спокійно в «Сніжинці». Стилізований інтер'єр залу, тиха музика, м'яке притінене світло — все це створює атмосферу інтимності, настроює відвідувачів, як кажуть, на ліричний лад. У кафе ніхто не палить, не продають спиртних напоїв. Зате кава ароматна, міцна, цукерки свіжі, смачні, тістечка самі в роті розтають.

Зовсім недавно відкрито в нашому місті кафе «Сніжинка». Але воно вже відоме й популярне серед молоді. Бо хоч і планувалося зробити тут коктейль-бар, юнаки і дівчата з першого ж дня облюбували це місце і наполягли, щоб було кафе молодіжним.

Тепер щовечора 300—450 чоловік відвідує «Сніжинку». А влітку буває понад тисячу.

Кожного, хто завітає в кафе, привітно зустрінуть, швидко обслужать члени комсомольсько - молодіжного колективу. У книзі відгуків — лише подяки Павлові Качснюку, Світлані Драпатій, Борисові Антецькому, Гриші Момоту. «Це дуже добре, що є у нас кафе «Сніжинка», де можна культурно, добре відпочити, поспілкуватися», — ось основний зміст записів...

— Пригощайся, малюк. — Офіціантка Оксана Пінчук поставила на стіл морозиво у візерунчастій вазочці, цукерки. Потім принесла пахучий мандариновий сік, а молодій матусі — чашечку кави.

Враз поважнівши, хлопчик узявся до морозива. Йому дуже хотілося посмакувати вголос, але ж за іншими столиками всі сиділи тихо... Малий їв статечно, неквапом. І раптом, забувши, що вирішив бути чемним, дзвінко, на весь зал вигукнув:

— Мамо! Дивись, а тут тістечко! Така шишечка, як на торті!

— Я ж казала тобі, що в «Сніжинці» морозиво із сюрпризом, — усміхалася мати.

— Еге ж, найсмачніше, — погодився малий.

Н. ЧЕРНЕНКО.

Тато, мама і я — дружна сім'я.

Фото В. ГРИБА.

МОЛОДІЙ ГОСПОДИНІ НА ЗАМІТКУ

І дома чаруй красою

Перед тим, як вийти на вулицю, ви обов'язково чепуритеся. І на роботу ніколи не підете в непрасованій сукні. Правда ж?

А вдома?

Господарюючи, ви не думаєте про свою охайність. Утішаєте себе, якось обійдеться!

І надіваєте халат з відірваним гудзиком чи не зовсім свіже плаття, натягаєте якусь стару кофту і спідницю — це ж удома!

Зупиніться колись перед люстром і подивіться на себе тоді, коли ви найдужче заклопотана. Розпатлане волосся, неприкрашене обличчя, надуті губи, насуплені брови. А тепер спитайте себе: чи зміг би кохати мене чоловік, якби в період залицяння хоч раз побачив мене такою?

Пам'ятайте: такі разючі зміни у вашій зовнішності зовсім не до вподоби чоловікові. І вдома, на кухні, ви повинні бути охайно одягненою, причесаною.

Тим, хто лише починає свою роль господарки, раджу: дбайте про свій хатній одяг. Перегляньте свій гардероб. У ньому ви обов'язково знайдете плаття, спідниці, які вже не модні чи які вам не пасують. Перешийте їх на халати, перекройте на вдягки фартушки з кишеньками, косинки. Прикрасьте білою мережкою, стрічкою, рюшами, щоб мав домашній одяг легкий, охайний, навіть трохи святковий вигляд. Удома можна носити і брючні костюми, і модні тепер комбінезони. Головне, щоб вам було зручно й пасувало. Частіше переміняйте домашнє убрання.

Якщо ви не вмієте кроїти, зверніться в ательє, в стіл розкрою, і працівники побуту допоможуть вам оновити гардероб домашнього одягу.

У чепурному платті, з охайною зачіскою ви завжди будете ловити на собі лише закоханий погляд свого чоловіка.

Бажаю успіху!

Н. МИКОЛАЄНКО.

«Відновіть, будь ласка, «Ерудит», «Чому «Молодий комунар» не друкує кросвордів?» — багато таких прохань і запитань до редакції разом з відповідями на передноворічну анкету надходило від читачів нашої газети. Тому-то ми не стали відкладати справу на колись, а вирішили відразу ж оголосити конкурс.

Увага! Увага! Увага!

КОНКУРС «ЕРУДИТ»

Конкурс складатиметься з восьми турів і закінчиться в серпні—вересні нинішнього року.

Пропонуємо такі умови конкурсу. Переможцем стане учасник конкурсу, який набере найбільшу кількість очок. За кожну правильну відповідь — одно очко. Приміром, за розв'язання кросворда, яким ми починаємо конкурс, можна отримати максимальну кількість очок — 40 (20 відповідей по горизонталі і 20 по вертикалі). Від туру до туру ми вестимемо облік набраних очок, читачів повідомлятимемо про хід змагання.

Учасники конкурсу до набраних очок можуть додавати й так звані «пільгові». Їх нараховуватимемо за складання власних кросвордів. За кросворд, який буде опубліковано на сторінках «Молодого комунара», нараховуватимемо 40 «пільгових» очок, якщо він тематичний — іще плюс 20. Можливий і такий варіант, що редакція не схвалить кросворда до друку, то хай автори не гурбуються — при підбитті конкурсу (після 8-го туру) за кожен неопублікований кросворд авторові нарахуємо 25 «пільгових» очок.

Один із найкращих кросвордів буде вміщено в наступній сторінці «Суботнього кур'єра». Нагадуємо: за нього автор зможе отримати щонайменше 40 очок.

І ще одна умова — разом з малюнком кросворда надсилайте запитання і відповіді на нього. При цьому обов'язково вказуйте джерела, звідки ці запитання взято.

Відповіді на сьогоднішній кросворд, «Географічний», нашого читача В. Нечипоренка зі Знам'янки надсилайте до 15 лютого. Відповіді, прислані після цього строку (за поштовим штемпелем), розглядатись не будуть.

І останнє. На переможця конкурсу чекає спеціальний приз «Молодого комунара».

Отже — в дорогу, ерудити!

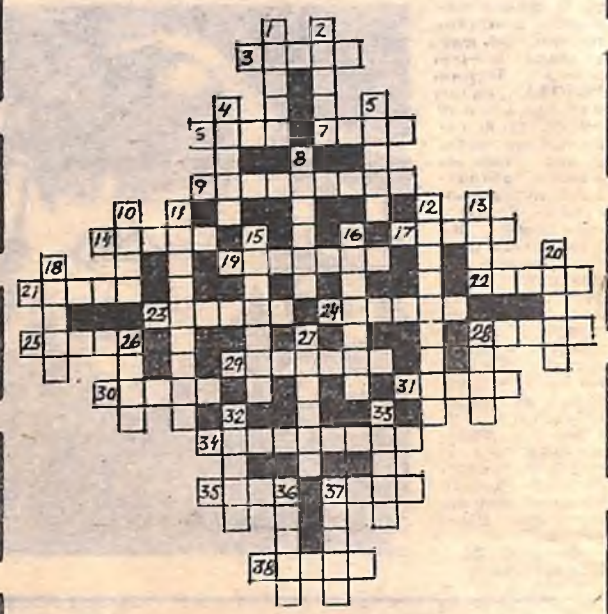

ПО ГОРИЗОНТАЛІ: 3. Стародавнє українське місто. 6. Озеро в Ярославській області. 7. Одна з найважливіших водних артерій Західної Європи. 9. Місто-герой. 14. Карта місцевості, виконана в матеріалі. 17. Місто, де проводять міжнародні фестивалі естрадної пісні. 19. Річка в Таджицькій РСР. 21. Грошова одиниця ряду європейських країн. 22. Видатний полярний дослідник. 23. Місто в Румунії, великий промисловий центр країни. 24. Нація в Південній Азії. 25. Штат у США. 28. Курорт у Вірменії. 29. Столиця союзної радянської республіки. 30. Держава в Західній Африці. 31. Місто, засноване галицьким князем Данилом Романовичем. 34. Спеціаліст по складанню креслень земної поверхні. 35. Перша соціалістична держава в Західній півкулі. 37. Судно Руаля Амундсена. 38. Гірський масив у Чехословаччині.

ПО ВЕРТИКАЛІ: 1. Третій великий порт Франції. 2. Російський дослідник Центральної Африки. 4. Високогірний каток у Радянському Союзі. 5. Адміністративно-територіальна одиниця МНР. 8. Центр Чукотського національного округу. 10. Одне з найстаріших міст, перша загальнонаціональна столиця Японії. 11. Союзна держава. 12. Найпівнічніше в світі місто, споруджене на вічній мерзлоті. 13. Частина земної поверхні між двома меридіанами. 15. Обласний центр України. 16. Держава на південному заході Європи. 18. Англійський мореплавець XVI століття, іменем якого названа протока, що з'єднує Атлантичний і Тихий океани. 20. Колишня назва міста Каунас. 26. Острів у Карібському морі. 27. Перший російський географ. 28. Столиця Західного Самоа. 32. Сухий гарячий вітер у пустелях Аравійського півострова та Сахари. 33. Представник корінного населення союзної радянської республіки. 36. Систематизований збірник географічних карт. 37. Довга й вузька морська затока зі скелястими берегами.

Редактор Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

«Молодой коммунар» — орган Кировоградского областного комитета ЛКСМ Украины.

На украинском языке.

НАША АДРЕСА:

316050, МСП,

м. Кіровоград,

вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-45-00; відповідального секретаря — 2-46-87; відділів комсомольського життя — 2-46-57; листів і масової роботи — 2-45-36; пропаганди — 2-45-38; учнівської молоді — 2-46-87; військово-патріотичного виховання та спорту, фотолабораторії — 2-45-35; оголошень — 2-56-65; коректорської — 3-61-83; нічної редакції — 3-03-53.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.

Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України

м. Кіровоград, вул. Глінки, ...

БК 05626. Індекс 61103. Обсяг 0,5 друк. арк. Зам. № 52. Тираж 55 500